

3 На Черкащині відбувся турнір із греко-римської боротьби на призи пам'яті Івана Піддубного, який 1937 року потрапив у катівні СРСР за те, що вважав себе українцем

14

Указ Президента України «Про відзнаку Президента України «Національна легенда України»

нагороджено
відзнакою Президента України
«НАЦІОНАЛЬНА ЛЕГЕНДА
УКРАЇНИ»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 18 СЕРПНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№159 (7027)

ЦИТАТА ДНЯ

ВЛАДИСЛАВА МАГАЛЕЦЬКА:

«Ми готові працювати в режимі «відкритого вікна» для експортерів. Але закликаємо і бізнес проявити максимальну відповідальність, бо експортоване зерно має відповідати всім нормам і вимогам».

Голова Держпродспоживслужби про сприяння в освоєнні нових експортних ринків зерна завдяки сприятливій світовій кон'юктурі

Олії обіцяють значне здешевлення

ЦІНИ Й ГАМАНЕЦЬ. До кінця серпня фахівці Мінекономіки очікують істотного здешевлення соняшникової олії соціальних сортів. За підсумками міністерської наради із представниками олійного ринку і центральних органів виконавчої влади сторони домовилися про заходи, які дадуть змогу здійснювати зважену цінову політику і дотримуватися високих стандартів соціально відповідального бізнесу. За прогнозами виробників, це сприятиме значному зниженню роздрібної вартості соціальних сортів олії до кінця літа.

У липні внутрішній ринок із відставанням зреагував на світові тенденції. Індекс продовольчих цін FAO на олії наприкінці минулого місяця знизився на 10%. Але вартість соняшникової олії в Україні залишалася стабільною. За даними Держстату, на 13 серпня вона знизилася лише на 1,3% порівняно з початком місяця.

У Мінекономіки усвідомлюють, що індекс FAO потребує корегування, оскільки базується на п'яти олійних культурах, де високу питому вагу становить пальмова олія, повідомляє пресслужба відомства. Однак варіанти зниження вартості цього продукту існують.

ЦИФРА ДНЯ

315 000

осіб становить нині кількість офіційно зареєстрованих безробітних. Це на 179 тисяч, або 36 % менше, ніж торік на цю дату

На Дністровській ГАЕС залишилося звести три гідроагрегати

Цей крок дасть змогу Укргідроенерго краще виконувати соціальні обов'язки із забезпечення населення електроенергією, вважає Прем'єр-міністр Денис Шмигаль

324 МВТ. Учора дав перший струм в енергосистему четвертий гідроагрегат другої черги станції

Ярмарок повертається у Великі Сорочинці

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ТРАДИЦІЇ. За два роки, що минули від попереднього величезного зібрання, Миргородщина й уся країна скучили за заходами такого масштабу. Вимушена перерва, спричинена пандемією коронавірусу, цього року посилила інтерес до дійства, яке відкрилося вчора в селі Великі Сорочинці Миргородського району на Пол-

тавщині. Судячи з першого дня роботи, організатори очікують, що похвалена зацікавленість не припиниться аж до закриття 22 серпня. На гостей ярмарку чекають культурно-мистецькі й фестивальні заходи. Кожен день має тематичне забарвлення, крізь яке червоною ниткою проходить конкурсна програма Всеукраїнського фестивалю народної творчості «Ярмаринка», цікаві квести, розваги, розіграші

призів, виступи українських виконавців тощо. Усього не злічити. Це слід хоч раз у житті побачити. «На Сорочинський ідуть по крам і по враження. Тут можна купити і продати, поторгуватися, повеселитися. І культурно збагатитися. Сорочинський ярмарок дає змогу в одному місці побачити найрізноманітніші зразки народних промислів з різних куточків України і світу. Зокрема вишивку. Ви зрозумієте, чим пол-

тавська відрізняється, скажімо, від бойківської. Вишивка завжди була і прикрасою, і оберегом — на сорочках, рушниках. Про її символіку і магію зможете дізнатися на Сорочинському ярмарку від майстрів із перших вуст. А ще в межах дійства відбудеться конкурс «Вишивана краса Полтавщини», — так на своїй сторінці у фейсбукі організатори запрошують на гостинну й магічну полтавську землю.

4 820103 080022

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 18 серпня 2021 року

USD 26.6752

за 1 долар США

EUR 31.382

за 1 євро

RUB 3.6316

за 10 рублів

AU 47821.43

AG 637.34

за 1 тройську унцію

PT 27500.8

PD 69001.27

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

На Дністровській ГАЕС залишилося звести три гідроагрегати

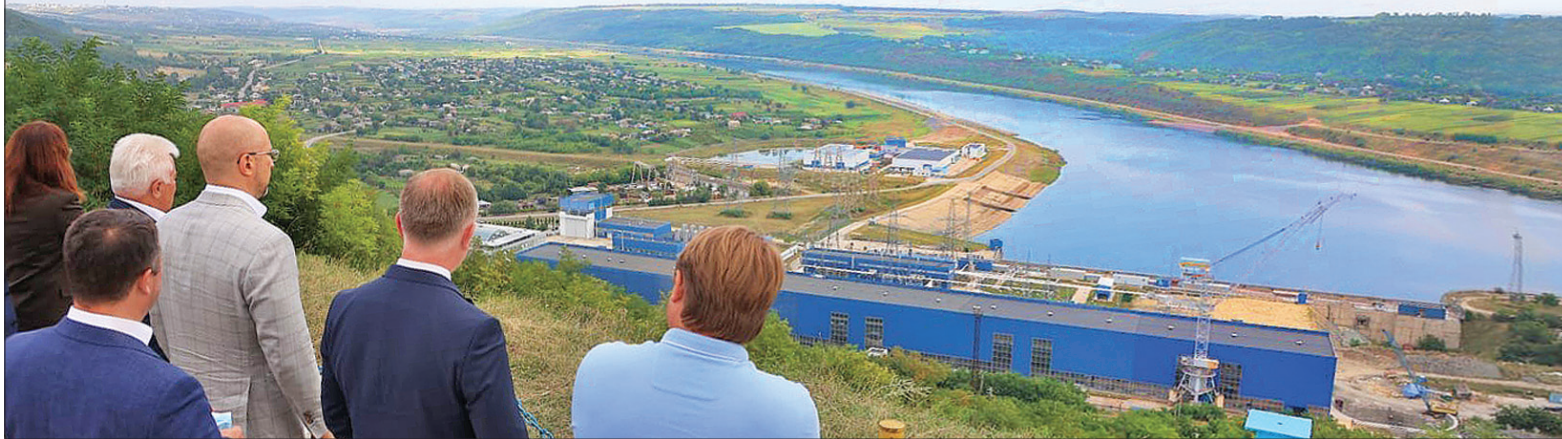

Фото надано пресслужбою Кабінету Міністрів України

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

В Україні триває будівництво найбільшої гідроакумулюючої електростанції в Європі. У цьому зміг особисто переконалися Прем'єр-міністр Денис Шмигаль під час робочої поїздки до Чернівецької області.

У місті Новодністровськ глава уряду взяв участь у церемонії пуску гідроагрегата №4 другої черги Дністровської ГАЕС, який розпочав роботу в генераторному режимі.

Розбудова Дністровської ГАЕС — це один з найамбітніших енергетичних проєктів в історії сучас-

ної України, а пуск четвертого генератора — дуже важлива подія для енергетичної безпеки нашої країни.

«Згідно із проєктом, станція складатиметься із семи гідроагрегатів загальною потужністю 2268 МВт, що виведе її на перше місце у Європі та на шосте у світі. Лише вартість проєкту будівництва агрегата №4 сягає понад 7 мільярдів гривень. Це додаткових 324 МВт цінних балансуючих і маневруючих потужностей, які так необхідні нашій енергосистемі у процесі інтеграції до європейської енергосистеми ENTSO-E та в частині збереження національної безпеки в галузі енергетики», — на-

голосив під час заходу Прем'єр-міністр.

Денис Шмигаль підкреслив, що реалізація цього проєкту дасть змогу в подальшому підтримати національну промисловість, повідомляє департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів. Адже 80% обладнання було вироблено саме на потужностях вітчизняних підприємств. Зокрема, замовлення отримували українські заводи Турбоатом та Електроважмаш, виробники трансформаторного обладнання, металоконструкцій, кабельної продукції та інші українські промислові підприємства. «Комплектація також вітчизняна. Є складні електронні систе-

ми, які беремо у підрядників, але я переконаний, що наші підприємства дуже швидко опанують виготовлення аналогів», — зазначив Денис Шмигаль.

Крім того, на будівельному майданчику впродовж будівництва працювали близько тисячі будівельників і монтажників, а штат Дністровської ГАЕС становить понад 430 осіб.

Введення в експлуатацію нового гідроагрегата дасть змогу зменшити кількість пусків блоків теплових електростанцій, що сприятиме заощадженню дорогих нині вугілля та газу.

Будували агрегат чотири роки, коштували роботи понад 4 мільяр-

ди гривень, повідомляє пресслужба Чернівецької обласної державної адміністрації.

Дністровська ГАЕС виконує роль надійного резерву з покриття пікових навантажень в енергосистемі. Спорудження потужної ГАЕС на Дністрі насамперед дає змогу використовувати надлишки дешевої нічної електроенергії для закачування води в насосному режимі на високі позначки у верхню водойму і спрацювання її в турбінному режимі в години пік для вироблення електроенергії. А це забезпечує збалансовану роботу всіх атомних електростанцій.

Будівництво Дністровської ГАЕС — невід'ємна складова Енергетичної стратегії держави до 2035 року, повідомляє Укрінформ. Три гідроагрегати першої черги введено в експлуатацію у грудні 2010-го, грудні 2014-го і серпні 2016 року.

Разом із Прем'єром на станції побували міністр енергетики Герман Галущенко, голова НКРЕКП Валерій Тарасюк, генеральний директор ПрАТ «Укргідроенерго» Ігор Сирота та директор філії «Дирекція з будівництва Дністровської ГАЕС» ПрАТ «Укргідроенерго» Василь Субота, голова Чернівецької обласної державної адміністрації Сергій Осачук.

У Новодністровську Прем'єр також відвідав центр вакцинації — один із 70 на Буковині. Він закликав людей не ігнорувати щеплення, бо це передумова формування колективного імунітету, запорука уникнення ускладнень на побутовому, освітньому, загальнонаціональному рівнях.

Якір української ідентичності

Наталя ПИСАНА
для «Урядового кур'єра»

У Національному заповіднику «Софія Київська» відкрито виставку «Раритети Української козацької держави — Гетьманщини XVII—XVIII ст.: До 30-річчя Незалежності України». До 14 листопада кияни та гості української столиці зможуть побачити унікальні експонати, зокрема оригінал латиномовної Конституції гетьмана Пилипа Орлика. Першу українську Конституцію було ухвалено в зборах козацтва біля містечка Тягиня на правому березі річки Дністер 1710 року.

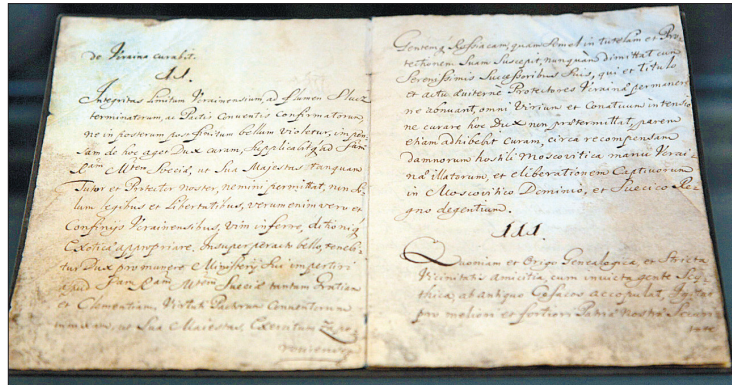
Цей знаковий для України документ прибув зі Швеції на територію нашої держави вперше з нагоди святкування 30-річчя її Незалежності. У Швеції він перебував 311 років, тобто із часу створення. Документ фактично проголошував в Україні незалежну республіку із протекторатом шведського короля замість підданства московському цар-

реві, що було великим кроком уперед у політичній думці того часу.

Хоч реальної сили Конституція Пилипа Орлика так і не набула, оскільки її укладали на чужині, а творці не мали змоги повернутися на батьківщину, в історії вона залишилася як оригінальна правова пам'ятка, що вперше в Європі обґрунтовує можливість існування парламентської демократичної республіки.

Документ містить преамбулу, 16 статей і присягу гетьмана. Конституцію було укладено у двох примірниках: українською й латинською мовами. Є дві стародавні редакції. Оригінал, написаний рукою Пилипа Орлика, зберігається в Національному архіві Швеції у Стокгольмі. Україна має три копії Конституції.

«Щонайменше 13 років тривали переговори зі Швецією про те, щоб оригінал Конституції потрапив в Україну. Ми пам'ятаємо візит королівської родини 2008 року, і вже тоді хотіли, щоб оригінал був в Україні, але при-

Головні експонати виставки — оригінал латиномовної Конституції гетьмана Пилипа Орлика та гетьманська булава, яка належала Іванові Мазепі

вели тільки копію. І ось неможливе стало можливим», — заявив під час відкриття виставки міністр закордонних справ Дмитро Кулеба.

Очільник МЗС, повідомляє Укрінформ, додав, що українська сторона вирішувала велику кількість питань під час перевезення Конституції. Зокрема, її було заборонено перевозити літаком.

Шведська сторона була готова надавати лише копії документа. Але завдяки на-

полегливій роботі МЗС, Посольства України в Королівстві Швеція, Міністерства культури та інформаційної політики Національний архів Швеції погодився надати оригінал тимчасово.

Міністр культури та інформаційної політики Олександр Ткаченко констатував: «Те, що ця виставка відбувається в Софії, свідчить, що цій країні не 30 років, а багато століть. Цей проєкт слугує прикладом надзвичайно цікавої міжнародної колаборації, щоб ми могли побачити Конституцію, в якій дуже багато символів. У ній ідеться про кордони України включно із Кримським ханством. І про те, що це окрема країна, відділена від Московії. І в дні святкування нашої 30-річчя дуже символічно, що люди впродовж трьох місяців зможуть побачити в Софії та побачити це».

Генеральна директорка Національного заповідника «Софія Київська» Неля Куковальська зазначила, що Конституція Пилипа Орлика 1710 року — це перша у світі Кон-

ституція. Потім були американська, польська та інші. А разом з унікальним документом прибув ще один давній раритет — булава Івана Мазепи, яка потім, за переказами, належала Пилипові Орлику.

Крім цих раритетів, представлено п'ять універсалів 1687—1702 років, які видав у Батурині гетьман Іван Мазепа, з Інституту рукопису Національної бібліотеки імені В. Вернадського, клейнод Івана Мазепи, що доводить тяглість від гетьманської України до Української Народної Республіки.

Місце виставки обрано не випадково. Саме у Софії Київській народжувалась Українська держава, саме тут Володимир Хреститель з Ярославом Мудрим споруджували Софійський собор. Із Пилипом Орликом пов'язана сама Софія. Тут він працював писарем у канцелярії митрополита.

На виставці застосовано новітні технології. Завдяки QR-коду можна заглибитися в історію кожного експоната.

До слова, історик Олександр Алфьоров в інтерв'ю Радіо Свобода називав Конституцію Пилипа Орлика одним з якорів української ідентичності. Він наголошував: «Для українців XXI століття цей документ слугує і дороговказом, адже в ньому багато положень, актуальних досі. Виклики для влади і для суспільства часом аналогічні тим, які були на початку XVIII століття. Ця Конституція промовляє нам, що ворогом України споконвіку була і залишається Московська держава, яка нападає, пригнічує, обкрадає Україну і обмежує її права. Попри те що цьому документу понад 300 років, він нас змушує замислитися, що ті старі виклики нікуди не щезли й сьогодні».

ЩЕ БІЛЬШЕ
ФОТО
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

Універсали з Інституту рукопису Національної бібліотеки імені В. Вернадського, які видав в Батурині гетьман Іван Мазепа

Фото Володимира ЗАКІ

СУСПІЛЬСТВО

«Одне робоче місце на виробництві створює ще сім у сфері обслуговування»

Директор Рівненського обласного центру зайнятості, Іван ТКАЧУК

На Рівненщині майже 20 тисяч роботодавців. І для жодного у служби зайнятості немає слова «ні». Співпрацюють за багатьма напрямками — аж до індивідуальної підготовки спеціалістів на замовлення. Як нині фахівці служби долучилися до роботи на платформі Rivne work hub, яку ініціював голова облдержадміністрації Віталій Коваль, розповідає директор обласного центру зайнятості Іван ТКАЧУК.

УК Іване Федоровичу, що являє собою платформа і яка роль у ній служби зайнятості? — Голова ОДА прагне зробити область територією рівних можливостей для всіх, хто працює по-білому. Але це не просто насамперед через брак фахівців робітничих професій. Тому Віталій Коваль, не чекаючи, доки в Україні нарешті з'явиться бодай короткотерміновий прогноз розвитку ринку

праці та відповідно потреби у фахівцях, вирішив змінити ситуацію у краї. Навіть попри пандемію, іноземні інвестори за останні два роки потроїли вкладання коштів у нашу економіку. Вони сподіваються, що наш ринок віддасть кваліфікованими кадрами. Їх готують як у закладах освіти, так і на базі служби зайнятості. В області відкрили 25 сучасних навчально-практичних центрів для випускників шкіл, а на базі служби зайнятості навчаємо та перекваліфіковуємо доросле населення. Наше спільне завдання — збалансувати підготовку фахівців. А як цього досягти, пропихемо в меморандумі між ОДА, управлінням освіти області, центром зайнятості та федерацією роботодавців.

Тому розпочали з фахової комунікації на платформі в такому форматі: роботодавець — центр зайнятості — центри

професійної підготовки. Уже поспілкувалися із представниками деревообробного, меблевого напрямів, скловиробництва. Ці галузі, по суті, — локомотив економіки краю.

УК Взаємно відкрили для себе щось нове?

— Зустрічі, які відбуваються за участі заступників голови ОДА і директорів провідних департаментів, значною мірою висвітлюють можливості, які навіть у непростий час дає держава самим роботодавцям. Виявляється, частина з них не знала про наші нові можливості. А в нас великий центр професійно-технічної освіти, який готує фахівців за 58 ліцензованими професіями та понад 200 напрямками на новітньому обладнанні.

Для мене було новиною, що фахівців для скляної галузі (на Рівненщині вона представлена трьома великими підприємствами) не готує жоден навчальний заклад. Нонсенс? Так. Тому, приміром, «Вералія-Україна», підприємство із французькою інвестицією, яке давно працює в області, відчуває гостру потребу в операторах склоформувальних машин, трохи меншу — в електромонтерах та слюсарях-ремонтниках. Їх можемо готувати на базовому рівні. А вже за специфікою кожної галузі — за дуальною формою навчання: теорію даємо ми, практику

слухачі проходять на підприємствах галузі. Так набувають досвіду під виробничу специфіку з можливістю подальшого працевлаштування. Кожен роботодавець шукає універсального фахівця.

До речі, в Німеччині в галузі скловиробництва давно практикують дуальне навчання: кожен завод має студентів. Нехай і в нас так буде. Певний відсоток шукатиме легшого хліба, але ж частина залишиться.

УК Бо під лежачий камінь вода не тече.

— Ми повинні широко популяризувати ринок праці області, знати його тенденції й потреби на ближню й віддалену перспективу. І доносити це до випускників шкіл та їхніх батьків. Навіщо батькові витрачатися на професію і диплом фахівця, якщо потім дитина перенавчатиметься в нас на робітничу спеціальність, якою зможе заробляти, достойно жити й утримувати родину.

УК Чи справді достойно?

— Тут ще є проблеми. По-перше, роботодавці часто доплачують фахівцям неофіційно — це поширене в Україні явище. Але завтра в державі наведуть порядок (для цього вже ухвалюють закони), сирій ринок відійде, і вони змушені будуть конкурувати між собою

за спеціалістів. І платити їм офіційно бодай 80% того, що в Польщі. Не простоювати ж виробництву, в яке інвестували і кошти, й розум.

По-друге, наші роботодавці часто не беруть до уваги, що нині в потребах людини первинне — робота, а не місце проживання. Люди, особливо молодь, поїдуть туди, де буде достойний стабільний заробіток.

По-третє, українці не знають, де саме в державі поряд з домом можна добре заробити. І тут на перший план виходить інформаційне забезпечення. Коли, скажіть, ви бачили хороший сучасний фільм про робітника, його сім'ю, який мотивував би молодь? Хто його створив за 30 років незалежності? А одне робоче місце у виробництві створює сімвісім у сфері обслуговування. Це світова тенденція. Ми працюємо, щоб так було на Рівненщині. Адже держава витрачає мільярди на освіту, а на рідній землі залишаються 30% фахівців, решта розвивають економіку інших країн. Це і неправильно, й несправедливо. Усюди є певна частка заробітчан, але у нас це критичне явище. Тішить, що триває робота над відповідним законодавством, яке, вірю, розставитиме усе на свої місця.

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Богатирі збираються у Красенівці

СВЯТО НАЙСИЛЬНІШИХ. На Черкащині відбувся традиційний турнір із греко-римської боротьби на призи пам'яті Івана Піддубного

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Цього року минає 150-та річниця із дня народження легендарного українського богатиря Івана Піддубного. Уже багато років на його батьківщину, в село Красенівку на Черкащині, з'їжджаються найсильніші борці України, аби помірятися силами та показати свою майстерність.

У нинішньому всеукраїнському святі богатирської сили та турнірі з греко-римської боротьби на призи пам'яті Івана Піддубного взяли участь борці з 16 областей. За перемогу боролися понад 100 учасників турніру. Упродовж двох днів спортсмени змагалися в Черкасах у спорткомплексі «Будівельник», фінал відбувся у Красенівці. Почесним гостем свята став олімпійський чемпіон Андрій Хімич. Він передав факел титулованому чемпіонові попередніх турнірів з Полтавщини Євгенію Саветі, який запалив вогонь змагань.

Як ішлося у виступах на відкритті свята, за багаторічну спортивну кар'єру шестиразовий чемпіон світу з боротьби серед професіоналів Іван Піддубний не програв жодного чемпіона-

На богатирському шоу емоцій теж вистачало

Андрій Хімич вітає чемпіона попередніх турнірів із Полтавщини Євгенія Савету

ту. Він змагався на найбільших манежах світу. Від його виступів шаленіла публіка в багатьох містах на різних континентах.

Усе життя, хай би куди його кидала доля, Іван Піддубний щиро і палко любив Україну. Коли більшовицька влада видала йому паспорт зі зміненим прізвищем «Поддубний» і національністю «росіянин», він власноруч виправив на «Піддубний» і залишився українцем. За це й потрапив 1937 року в катівні НКВС у Ростові-на-Дону за статтею «антирадянська агітація та

український націоналізм». В ув'язненні атлет пройшов торттури та інші важкі випробування.

На схилі літ Піддубний переїхав до міста Єйськ на Кубань, де колись знайшли притулок його предки, запорізькі козаки, переселені Катериною II після знищення Запорозької Січі. Післявоєнні роки прожив у страшних злиднях.

Вороги України досі використовують ім'я Івана Піддубного, як і багатьох інших відомих українців, для пропаганди, називаючи його «великим расіянином», зауважив перший заступник голови Черкаської обласної ради Роман Суценко. Увесь життєвий шлях Івана Максимовича, його перемоги, незламність і віданість Україні свідчать, що він був великим українцем. Найкращим ушануванням пам'яті Піддубного в Україні, наголошували на святі, має стати сучасна політика розвитку спорту і єдиноробств, пропаганда здорового способу життя, підтримка українських спортсменів.

Один з головних організаторів свята голова обласної федерації греко-римської боротьби, засновник агрокорпорації «Дніпро» Петро Душейко за-

значив, що ювілейне святкування у межах 30-річчя Незалежності України символічне.

«Незалежність не було б утілено в життя, якби не постаті, які виношували її. Піддубний — одна з таких постатей. Він створив імідж справжнього переможного і чесного спортсмена-українця», — сказав Петро Душейко.

Першість на турнірі у своїх вагових категоріях завоювали Корюн Саградян (Вінниччина), Георгій Абовян та Олексій Масик (Запорізька область), Олександр Грушин із Київщини, Максим Євтушенко з Донеччини, Дмитро Пишкова та Євген Савета з Полтавщини, Дмитро Гардубей і Юрій Шкрюба із Закарпаття, Микола Кучмій з Києва. Абсолютним чемпіоном цьогорічного турніру проголошено борця Олександра Чернецького.

Уболівальників порадували богатирське шоу «Найсильніша людина свята», переможцем якого вчетверте став житель Красенівки Роман Науменко, змагання з гирьового спорту, показові виступи спортсменів. А ще — ярмарок, екскурсії. З великим інтересом гості свята переглянули відеofільми про Івана Піддубного.

ТРАДИЦІЙНИЙ ПРОМИСЕЛ

Якщо мед, то бідонами

БДЖОЛЯРСТВО. У Полтаві після тривалої перерви відбулося найсолодше обласне свято

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Улюблений багатьма полтавцями захід відбувся на майданчику біля театру імені М.В. Гоголя. Мабуть, через те що за ним скучили через дворічну перерву, зібрав чимало шанувальників бджолопродукції. Та й обрати її було з чого і в кого. Уздовж тієї алейки у два ряди розташовувались ятки найвідоміших пасічників Полтавщини. Усіх їх під час церемонії відкриття і з нагоди ювілею нагородили почесними грамотами та подяками обласних адміністрацій, ради та Полтавського міськвиконкому.

Іду повз черги земляків з банками й зім'яними гривнями в руках і читаю прізвища пасічників: Олександр Деркач, Василь Перепелиця, Сергій Іванов, Анатолій Ткаченко, Василь Гаврилов, Геннадій Кащук, Сергій Хохич, Олексій Пікалов, Петро Деркач, родина Сенчуків. Усього нарахував 16 членів громадської спілки обласного об'єднання «Полтавський пасічник», які, незважаючи на складні цюгоричні погодні умови, пропонували різні сорти меду. Були тут нектари з різнотрав'я, луговий, коріандровий, гречаний, липовий, ріпаковий, акацієвий, соняшниковий. У продажу був навіть лісовий мед. Ціни варіювали від 60 гривень за півлітрову банку до 840 гривень за трилітрову — стільки одна пасічниця просила за акацієвий делікатес.

А наприклад, у Геннадія Кащука, трилітрової банка меду з різнотрав'я коштувала всього 360 гривень, така сама посудина травневого меду — 600. Травневий найдорожчий.

Дружина заступника голови «Полтавського пасічника» Ганна Хохич розповіла, що з чоловіком

свій лісовий мед реалізує по 200 гривень за літр, з білої акації — по 600. Добрі в них цюгоричі і питні меди за ціною 80 гривень за півлітрову пляшку. Пасіки Хохичів розташовані у Козельщинському та Полтавському районах, у цьому сезоні вони качали мед тричі. Їхні колеги Василь та Світлана Перепелиці з Котельвського району, які на свято приїхали з дітьми Софійкою та Олексієм, відкачали з пасік у селах Лихачівка та Зайці чотири

го аграрного університету Микола Опара. Він теж купив собі на зиму кілька півлітрових банок акацієво-липового, з різнотрав'я та лісового.

«Ціна на мед виправдана. Весна на Полтавщині була холодною. Коли квітнули плодові дерева, і до заморозків доходило. Бджола їх не запилила. Тому в нас не вродили вишні й абрикоси. Потім наставала черга квітнути однієї з основних медоносних культур — акації, і знову, наче на замовлення, по-

ту агропромислового розвитку Полтавської обласної держадміністрації Сергію Фролов. Проте зауважує, що не все так погано, тому що у бджоларів є резерв для збирання нектару — соняшник, якого в області цюгоричі посіяли, мабуть, найбільше в Україні — аж 380 тисяч гектарів. Інша річ, що не всі сорти соняшнику — гарні медоноси, зокрема гібриди. А ними засівають величезні площі. Бджоларі нарікають і на те, що в області масово вирубують акацієві лісосмуги, у кількох районах отруїли бджіл засобами захисту рослин. Хоч при департаменті діють відповідні робоча оперативна група і комісія. Та що вони вдіють, коли навіть Держпродспоживслужба за таку провину може оштрафувати винного тільки на 180 гривень. Як це вплине на того, хто вносить засоби захисту на сотні гектарів?

країні, щороку — понад 3 тисячі тонн, — розповідає Сергій Фролов. — Останнім часом д е р -

«Покуштуйте мед з нашої пасіки!» — припрошує старша дочка Наталії Сенчук Людмила

Крім звичайного меду, на святі можна було запитися на зиму стільниковим, а також для лікування — воском, маточним молочком, квітковим пилком, прополісом, забрусом.

рази. А ось іще одне подружжя бджоларів Наталія та Олександр Деркачі із села Абазівка Полтавського району сказали, що у них медозбір видався гірший, ніж торік, тому що літати бджолам заважали дощі. Свій соняшниковий мед абазівці реалізували по 120 гривень за літрову банку, з різнотрав'я — по 140 гривень.

Крім звичайного меду, на святі можна було запитися на зиму стільниковим, а також для лікування — воском, маточним молочком, квітковим пилком, прополісом, забрусом. У ятці Олександра Плєскача із села Лани Полтавського району пропонували бджолопакети. Вартість стільникового меду на святі була в середньому 200 гривень за кілограм, а за 100 грамів квіткового пилку просили 30—35 гривень. Тобто ціни хоч і кусалися, були доступними. Такий висновок зробив присутній на заході дописувач «Урядового кур'єра» професор Полтавського державно-

холодало й задощило. Вона цвіла всього 3—4 дні. Зацвіла липа — вдарила спека. Із чого бджолам носити мед? Залишається

Яке ж свято меду без виробів з воску та ароматних трав?

соняшник, але синоптики обіцяють 38 градусів. Тож усе погорить. Ось звідки взялася ціна 600 гривень за банку».

Нарікає на непогоду й директор департамен-

«Так, нелегко дістається мед бджоларам. Однак Полтавщину можна назвати медовим краєм, а Полтаву — медовим містом, тому що ми виробляємо найбільше меду у

жава підтримує бджоларів через спеціальні програми. Наприклад, торік спрямувала на це 11 мільйонів гривень. Вишло по 200 гривень на бджолосім'ю. Та ще мільйон гривень надали на потреби галузі з обласного бюджету. Державна і обласна комплексна програми, в яких передбачено кошти й на підтримку бджільництва, діють і цього року. Сподіваюся, сума виплат пасічникам іще зросте. Та й аграрії, з якими проводимо роз'яснювальну роботу, поступово розуміють, що поряд є ще один бізнес, який треба поважати хоч би тому, що без бджол не буде врожаю на полі».

На тому, що кількість бджоларів в області щороку збільшується, наголосила голова обласного об'єднання «Полтавський пасічник» Наталія Сенчук. За її словами, на Полтавщині нині 136 тисяч бджолосім'ей, від кожної за сезон накачали мінімум 35—40 кілограмів меду. Остаточна цифра стане відома ближче до осені. В області вже п'ять років діє обласна програма з відшкодування

пасічникам-початківцям витрат на придбання медоносок, вуликів, племінного матеріалу. На Полтавщині найкраще у країні поставлена селекційна робота і робота зі збереження популяції української степової породи бджіл. Середня сума відшкодування кожному становить 30 тисяч гривень. Єдина умова для надання коштів — наявність у пасічників спеціальної освіти. І це правильно. Уже другий рік бджоларам надає дотації й держава. А бджоларі, люди вдячні, зроблять усе, щоб задовольнити найвибагливіші смаки споживачів їхньої продукції.

Найсолодше свято року органічно доповнювала насичена розважальна програма, в якій були і виступи окремих солістів та самодіяльних колективів, і конкурси та розваги для дітей та родини, і виставка медової продукції, пасічницького інвентарю, спеціалізованої літератури. Там можна було придбати вироби майстрів декоративно-вжиткового мистецтва і скуштувати страви української національної кухні.

Медом з пасіки Геннадія Кащука пригощає його донька Роксолана

Дипломовані бджоларі із села Абазівка Олександр Деркач та його дружина Наталія і донька Аліна

